

Stafnotitie

Aan

Leden en plv. leden van de vaste commissie voor
Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Datum

1 juli 2026

Te betrekken bij

Procedurevergadering van 2 juli 2026

5.1.2e
5.1.2e
06-5.1.2e
5.1.2e @tweedekamer.nl

Mandaat wetgevingsrapporteurs wetsvoorstel gerichte bekostiging

Aanleiding

In de strategische procedurevergadering van de commissie OCW van 5 maart 2026 zijn de leden Moorman (PRO) en Kisteman (VVD) benoemd als wetgevingsrapporteurs voor het wetsvoorstel gerichte bekostiging. De regering heeft het wetsvoorstel op 1 juli 2026 ingediend bij de Tweede Kamer.

Deze notitie bevat een voorstel voor de invulling van het wetgevingsrapporteurschap, waarvoor mandaat van de commissie OCW wordt verzocht. De notitie gaat in op het doel van het rapporteurschap, de door de rapporteurs te verrichten activiteiten en de duur en planning daarvan.

Beslispunten

- Stemt de commissie in met de volgende door de rapporteurs voorgestelde activiteiten:
 - een voorstel voor een politiek-neutrale **inbreng namens de commissie voor in het verslag**;
 - een **gesprek met wetenschappers** over sturing en financiering;
 - een **gesprek met praktijkdeskundigen** over het wetsvoorstel.
- Stemt de commissie in met het voorstel om de **inbrengdatum** voor het verslag vast te stellen op **17 september 2026**?

Doel van het rapporteurschap

Het doel van het wetgevingsrapporteurschap is het versterken van de informatiepositie van de Kamer en het bijdragen aan een zorgvuldige en gedegen behandeling van het wetsvoorstel, waarbij belangrijke kwaliteitsaspecten van wetgeving, zoals juridische kwaliteit en uitvoerbaarheid, voldoende (politiek-neutrale) aandacht krijgen.

Zie voor meer informatie ook de [handreiking wetgevingsrapporteurschap](#).

Activiteiten van de wetgevingsrapporteurs

De rapporteurs stellen de volgende activiteiten voor aan de commissie:

1. Analyse wetsvoorstel en gemeenschappelijke inbreng

De rapporteurs stellen aan de commissie voor om door de staf een inhoudelijke analyse van het wetsvoorstel op enkele kwaliteitsaspecten te laten uitvoeren, zoals juridische kwaliteit en uitvoerbaarheid. De rapporteurs werken daarna een voorstel uit voor een politiek-neutrale inbreng namens de commissie in het verslag met vragen van verdiepende en verduidelijkende aard.

Deze inbreng wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de commissie in de procedurevergadering van 10 september 2026, een week voorafgaand aan de voorgestelde inbrengdatum op 17 september 2026. Naast de gemeenschappelijke inbreng staat het fracties uiteraard vrij om eigen inbreng te leveren voor het verslag.

2. Gesprek met wetenschappers over financiering en sturing

De wetgevingsrapporteurs constateren dat de regering aangeeft dat het wetsvoorstel (mede) tot doel heeft om consistent te sturen op het tot stand brengen of versnellen van duurzame verbeteringen in het onderwijs. De regering wijst hierbij op een politieke en beleidsmatige wens om meer grip te krijgen en beter te kunnen sturen op de besteding van middelen in het onderwijs, met name als deze middelen zijn vrijgemaakt voor een specifiek doel. De Raad van State merkt hierover op dat in de afgelopen jaren en met dit wetsvoorstel eveneens, de ontwerpprincipes van het stelsel steeds verder worden verlaten: bestedingsvrijheid gebaseerd op vertrouwen in scholen in combinatie met een verantwoordingsplicht. Is hier sprake van een geleidelijke wijziging van het stelsel en indien daarvoor wordt gekozen - want dat wordt volgens de Raad van State niet expliciet gemaakt - moet dan ook niet worden gekozen voor samenhangende uitgangspunten en ontwerpprincipes? De regering geeft daarentegen aan zich niet te vinden in de constatering van de Raad van State dat met de tendens naar centrale sturing stilaan is wegbewogen van de ontwerpprincipes van het stelsel. Naar het oordeel van de regering blijven de belangrijkste uitgangspunten van de bekostiging juist in stand voor het overgrote deel van de bekostiging.

De wetgevingsrapporteurs stellen voor om de vraag die de Raad van State opwerpt, nader te verkennen in een gesprek met wetenschappers over financiering en sturing van het onderwijs, in relatie tot het wetsvoorstel. Indien de commissie akkoord gaat met dit voorstel, stellen de rapporteurs voor de voorbereiding van dit gesprek op te pakken in afstemming met de voorbereidingsgroep voor het Kennisagenda-thema Sturing van het funderend onderwijs (Rooderkerk (D66) en Raijer (PVV)). Het gesprek kan daarmee ook dienen ter voorbereiding op het debat Stichting en sturing in het funderend onderwijs (november 2026).

De wetgevingsrapporteurs stellen voor om dit gesprek te organiseren in de eerste helft van oktober 2026, bij voorkeur direct voorafgaand aan het gesprek met wetenschappers over sturing en financiering (voorgestelde activiteit onder 3).

3. Gesprek met praktijkdeskundigen

De wetgevingsrapporteurs stellen, in navolging van de voorbereidingsgroep van het kennisthema financiering van het onderwijs in eerdere samenstelling, een gesprek met praktijkdeskundigen voor. Doel is om de commissie meer inzicht geven in de uitvoerbaarheid van het instrument gerichte bekostiging voor scholen. Het gaat dan om vragen als:

- leidt het voorstel tot meer stabiliteit in de bekostiging van scholen?
- leidt het voorstel tot structurele zekerheid voor scholen?
- wat betekent het voorstel voor de noodzakelijke basisfinanciering?

De wetgevingsrapporteurs denken daarbij aan een (openbaar) gesprek tussen de commissie en een aantal deskundigen uit de po- en vo-praktijk, zoals een schoolleider, controller/bestuurder, vertegenwoordiger van de (G)MR, die vanuit het perspectief van de eigen school en bestuur uitleggen hoe zij het voorgestelde instrumentarium hanteren en waar zij eventueel tegenaan lopen. Vervolgens kan vanuit meer landelijk perspectief door andere deskundigen op deze casus gereflecteerd worden, bijvoorbeeld door de sectorraden en onderwijsaccountants. De commissie kan daarna vragen stellen aan de deelnemers.

De wetgevingsrapporteurs stellen voor om dit gesprek te organiseren in de eerste helft van oktober 2026, bij voorkeur aansluitend op het gesprek met wetenschappers over sturing en financiering (voorgestelde activiteit onder 2).

Duur en planning

De rapporteurs stellen voor om de duur van het wetgevingsrapporteurschap te bepalen vanaf het moment dat het wetsvoorstel is ingediend bij de Tweede Kamer tot het moment dat de behandeling van het wetsvoorstel is afgerond door de Kamer. De rapporteurs stellen de volgende planning voor:

- **1 juli 2026:** wetsvoorstel ingediend bij Tweede Kamer
- **2 juli 2026** (procedurevergadering commissie OCW):
 - bespreking mandaat en invulling wetgevingsrapporteurschap
 - bespreking datum inbreng verslag voor wetsvoorstel
- **10 september 2026** (procedurevergadering commissie OCW): bespreking voorstel wetgevingsrapporteurs voor gezamenlijke inbreng in het verslag;
- **17 september 2026 om 10:00 uur:** inbrengdatum verslag
- **Eerste helft oktober 2026 (n.t.b.):** gesprek sturing en financiering en gesprek praktijkdeskundigen

Bijlage: informatie over het wetsvoorstel

Inhoud wetsvoorstel

Hierna volgt een korte samenvatting van de inhoud van het wetsvoorstel en de memorie van toelichting.

Huidige systematiek

De regering geeft in de memorie van toelichting eerst een uiteenzetting van de huidige systematiek van financiering van het funderend onderwijs:

- Basisbekostiging en extra bekostiging (extra bekostiging voor basisscholen die door bepaalde omstandigheden hogere kosten hebben dan gemiddeld).
- Aanvullende bekostiging:
 - o Voor bijzondere ontwikkelingen (structureel of tijdelijk op basis van een ministeriële regeling voor meerdere of alle scholen)
 - o Voor bijzondere omstandigheden (op basis van een beschikking aan een individueel schoolbestuur in verband met onvoorziene omstandigheden; aan deze wijze van financiering kunnen al verplichtingen worden verbonden)
- Subsidies (middelen op aanvraag toekennen aan scholen voor een specifiek doel, hieraan kunnen specifieke verplichtingen verbonden worden)
- Bekostiging via samenwerkingsverbanden

Probleemstelling

De regering schetst twee specifieke situaties waarin het huidige bekostigingsinstrumentarium niet voldoet:

- Het tot stand brengen of versnellen van duurzame verbeteringen in het onderwijs: De regering geeft aan dat het door beperkingen van bekostiging en het subsidie-instrument niet altijd mogelijk is om consistent te sturen en scholen stabiliteit te bieden. Een subsidie kent als probleem dat deze op aanvraag van een school is en tijdelijk. Bij bekostiging is het niet mogelijk om te sturen.
- Spoedsituaties: Het huidige instrumentarium voldoet naar het oordeel van de regering ook niet altijd als er sprake is van een maatschappelijk probleem dat vereist dat scholen met urgentie actie ondernemen. De regering geeft aan dat via aanvullende bekostiging het niet mogelijk is om af te dwingen dat middelen ook voor het juiste doel worden aangewend. Het middel van subsidie biedt ook geen soelaas, vanwege een langere doorlooptijd en hoge administratieve lasten. Bovendien bereikt dit middel alleen schoolbesturen die een aanvraag doen.

Voorstel gerichte bekostiging

De regering stelt daarom voor om het mogelijk te maken om gerichte bekostiging te verstrekken in twee gevallen:

- Duurzame verbeteringen: Het tot stand brengen of versnellen van duurzame verbeteringen in het onderwijs (zoals het verbeteren van basisvaardigheden)
- Spoedeisende gevallen: De regering denkt hierbij aan spoedeisende gevallen waarbij sprake is van een dringend maatschappelijk belang. Het zal hier doorgaans gaan om middelen die incidenteel van aard zijn.

In deze situaties kan dan dus bekostiging worden verstrekt waarbij er verplichtingen kunnen worden gesteld. Dit gebeurt dan op grond van een algemene maatregel van bestuur (in het geval van de categorie "duurzame verbeteringen" voor zover deze niet al in de wet zijn benoemd) dan wel een ministeriële regeling (in het geval van de categorie "spoedeisende gevallen"). De bekostiging wordt verstrekt aan alle schoolbesturen of een specifieke doelgroep. De regering geeft aan dat de verplichtingen die vanuit gerichte bekostiging worden gesteld tijdelijk gelden. Na (maximaal) vijf jaar vervallen de verplichtingen en resteert reguliere bekostiging in de vorm van aanvullende bekostiging of basisbekostiging. Indien het beoogde resultaat na vijf jaar niet is bereikt, is het mogelijk om éénmalig nogmaals (maximaal) vijf jaar verplichtingen toe te passen na voorhang bij de Eerste en Tweede Kamer. Dit is in lijn met artikel 4.10 van de Comptabiliteitswet over de maximale geldigheidsduur van subsidieregelingen.

Met de gerichte bekostiging kunnen drie soorten verplichtingen worden gesteld:

- Bestedingsverplichtingen
 - o Bestedingsverplichtingen
 - o Bestedingstermijnen
- Verplichtingen aan de activiteit, waaronder in ieder geval:
 - o Het maken van een plan van aanpak (bijvoorbeeld met gebruik van actuele en relevante kennis uit onderzoek en praktijk rekening houdend met de omstandigheden van de school);
 - o Het voorleggen van de activiteit, bijvoorbeeld een plan van aanpak, aan de (gemeenschappelijke) medezeggenschapsraad voor advies.
 - o Het maken van een activiteitenverslag;
 - o Het daadwerkelijk realiseren van een activiteit of aanbod: hieronder valt bijvoorbeeld dat er een (les)aanbod moet worden gedaan aan X leerlingen. Of voor Y uur;
 - o In dienst nemen van een specifieke functiegroep;
 - o Het aangaan van een samenwerkingsovereenkomst met bijvoorbeeld een samenwerkingsverband, andere scholen of andere instellingen, bijvoorbeeld gemeenten.
 - o Het schoolbestuur accepteert eventuele ondersteuning ter verbetering van de onderwijskwaliteit;
 - o De inzet en rollen van relevante betrokkenen en de manier waarop het gehele team betrokken wordt;
 - o De wijze waarop (wetenschappelijke) kennis en ervaringsdeskundigheid wordt ingezet;
 - o Verplichtstellen specifieke communicatie.
- Informatieverplichtingen, zoals:
 - o Meedoen aan onderzoek;
 - o Deelnemen aan kennisdeling en leernetwerken;
 - o Meewerken aan een steekproef.

De regering geeft aan dat het van belang is dat de verplichtingen redelijk, voorspelbaar en meetbaar zijn.

Toekomstig instrumentarium

De regering geeft in een tabel weer hoe het financieringsinstrumentarium er uit komt te zien met de introductie van de gerichte bekostiging:

Vorm	Doel	Aan vraag	Sturing	Mate van snelheid	Periode	Adm. Lasten scholen	Uitvoerings kosten
Basis- bekostiging en extra bekostiging	Alle scholen	Nee	Ze er beperkt	Hoog	Doorlop end	Laag	Laag
Aanvullend zonder verplichting	(school) specifiek	Nee ^a	Beperkt	Hoog	Regeling afhankel ijk	Laag	Middel
Gericht	specifiek	Nee	Hoog	Laag ^b	Regeling afhankel ijk	Middel ^c	Hoog
Subsidie	specifiek	Ja ^d	Hoog	Laag	1-5 jaar	Hoog	Hoog
Bekostiging samen- werkingsver- banden	Alle samenw erkingsv erbande n	Nee	Ze er beperkt	Hoog	Doorlop end	Laag	Laag

^a Het is ook mogelijk om deze vormen van bekostiging op aanvraag te verstrekken.

^b Bij spoed kan er op zeer korte termijn een regeling worden opgesteld, voor andere gevallen moet er een AMvB worden opgesteld.

^c Afhankelijk van de invulling van de regeling.

^d Het is mogelijk om subsidie zonder aanvraag te verstrekken maar dit gebeurt in de praktijk zelden.

Relatie tot artikel 23 Grondwet

De introductie van het instrument van gerichte bekostiging raakt volgens de regering in materiële zin aan de onderwijsvrijheid, in het bijzonder de vrijheid van inrichting van het bijzondere onderwijs en de pedagogische autonomie binnen het openbaar onderwijs. De regering stelt dat daarom in het wetsvoorstel is bepaald dat de doelen van de gerichte bekostiging geen betrekking mogen hebben op de te hanteren leermethoden en leermiddelen, en de te behalen leerresultaten. Indien de gerichte bekostiging betrekking heeft op programma's met een levensbeschouwelijke component dan zou het ook de vrijheid van richting raken en wordt de toetsing van noodzaak en proportionaliteit nog indringender. Om die reden heeft de regering in de betreffende artikelen geëxpliciteerd dat gerichte bekostiging uitsluitend wordt verstrekt met het oog op bevordering van basisvaardigheden, gelijke kansen van leerlingen en de bekwaamheid en beschikbaarheid van personeel. Bij AMvB kunnen daar doelen aan worden toegevoegd, mits deze doelen bijdragen aan de kwaliteit, toegankelijkheid of doelmatigheid van het onderwijs. De regering geeft verder aan dat anders dan reguliere aanvullende bekostiging gerichte bekostiging wordt geregeld bij of krachtens algemene maatregel van bestuur indien de gerichte bekostiging wordt verstrekt met het oog op een van de onderwerpen vallend onder de doelstelling van het bevorderen van noodzakelijke en duurzame verbetering van de kwaliteit, toegankelijkheid of doelmatigheid van het onderwijs. Reden daarvoor is dat

nieuwe inhoudelijke verplichtingen voor scholen in principe geregeld dienen te worden op het niveau van een wet of AMvB. Alleen indien gerichte bekostiging wordt verstrekt met het oog op spoedeisende gevallen waarbij sprake is van een dringend maatschappelijk belang, wordt gerichte bekostiging verstrekt op grond van een ministeriële regeling. De keuze voor het niveau van een ministeriële regeling is voor die gevallen van belang voor de regering en vervolgens ook het onderwijsveld om in spoedeisende situaties slagvaardig te kunnen handelen. Hoewel verplichtingen voor schoolbesturen in de regel ten minste worden geregeld op het niveau van een AMvB, is voor spoedeisende gevallen regeling op het niveau van een ministeriële regeling naar het oordeel van de regering gerechtvaardigd.

Advies Raad van State

De Raad van State gaf het "dictum c" bij dit wetsvoorstel: de Raad van State heeft een aantal bezwaren bij het voorstel en adviseert het voorstel niet bij de Tweede Kamer in dienen, tenzij het is aangepast. Hierna wordt kort ingegaan op de kritiekpunten van de Raad van State en de reactie daarop van de regering in het nader rapport.

(Onderbouwing) stelselwijziging

De Raad van State merkt op dat bij de invoering van de lumpsum de bestedingsvrijheid van scholen het uitgangspunt was, gebaseerd op het vertrouwen in scholen in combinatie met een verantwoordingsplicht. Geleidelijk is echter een tendens zichtbaar waarbij het vrij besteedbare aandeel in de totale financiering afneemt. De voorgestelde gerichte bekostiging geeft deze ontwikkeling een verdere impuls. In de afgelopen jaren zijn de ontwerpprincipes van het stelsel geleidelijk verlaten. Daarmee ontstaat in toenemende mate de situatie dat het stelsel aan de hand van twee tegengestelde uitgangspunten is ingericht: bestedingsvrijheid voor scholen enerzijds en centrale overheidssturing anderzijds. Daardoor rijst de vraag of het wetsvoorstel niet neerkomt op een geleidelijke wijziging van het stelsel als zodanig. Als daarvoor wordt gekozen, is het cruciaal dat de regering een duidelijke keuze maakt voor samenhangende uitgangspunten en ontwerpprincipes. Dit is belangrijk uit het oogpunt van rechtszekerheid, rust en voorspelbaarheid voor scholen. Het schept ook helderheid in het debat met het parlement als medewetgever.

De Raad van State merkt daarbij op dat bij een stelselwijziging van belang is dat deze expliciet en weloverwogen plaatsvindt. Die moet vanwege het uitgangspunt van proportionaliteit gebaseerd zijn op een gedegen probleemanalyse, voor zover mogelijk op basis van empirische gegevens. De regering heeft volgens de Raad van State echter niet aannemelijk gemaakt dat meer centrale sturing leidt tot een duurzame verbetering van het onderwijs. De Raad van State adviseert de regering daarom het wetsvoorstel nader te bezien in het licht van de bredere discussie over de wenselijke inrichting van het stelsel.

De regering geeft aan naar aanleiding van het advies van de Raad van State de memorie van toelichting significant te hebben gewijzigd en aangevuld. Verder geeft de regering onder meer aan zich niet te vinden in de constatering van de Raad van State dat met de tendens naar centrale sturing stilaan is wegbewogen van de ontwerpprincipes van het stelsel. Naar het oordeel van de regering blijven de belangrijkste uitgangspunten van de bekostiging juist in stand voor het overgrote deel van de bekostiging.

Ongewenste gevolgen

De Raad van State adviseert de regering om de ongewenste gevolgen van het wetsvoorstel opnieuw te wegen. Zij wijst in het advies in het bijzonder op het risico van het complexer maken van het financieringsstelsel en het verder inperken van de bestedingsvrijheid van scholen.

Ten aanzien van de (mogelijke) ongewenste gevolgen geeft de regering aan het eens te zijn met de Raad van State dat met gerichte bekostiging ook structurele bekostiging wordt beoogd. Daarom zijn het wetsvoorstel en de memorie van toelichting zo aangepast dat de gerichte bekostiging in principe structureel kan zijn. Dit moet bijvoorbeeld voorkomen dat scholen terughoudend zijn om bijvoorbeeld vast personeel aan te nemen. Ten opzichte van de eerdere versie van het wetsvoorstel die naar de Raad van State is gestuurd, is het wetsvoorstel zo aangepast dat artikel 4.10 Comptabiliteitswet niet langer meer van overeenkomstige toepassing is. Dit betekent dat de gerichte bekostiging structureel kan zijn en niet langer begrensd is op een periode van vijf jaar. Wel kunnen de bijzondere verplichtingen voor maximaal vijf jaar worden opgelegd, met een eenmalige verlengingsmogelijkheid.

Te ruime delegatiegrondslag

De Raad van State vindt dat het wetsvoorstel een te ruime delegatiegrondslag bevat. Bijzondere verplichtingen aan gerichte bekostiging worden in het conceptwetsvoorstel gesteld op het niveau van de ministeriële regeling. De Raad van State vindt echter dat bij delegatie van de regelgevende bevoegdheid aan de minister terughoudendheid op zijn plaats is. In dit geval krijgt de minister de mogelijkheid om vergaand centraal te sturen in het onderwijs en dit raakt bovendien de inrichtingsvrijheid van artikel 23 Grondwet. Daarom is minimaal een algemene maatregel van bestuur op zijn plaats. Zij adviseert de regering dan ook het wetsvoorstel niet bij de Tweede Kamer in te dienen, tenzij het is aangepast.

De regering heeft het wetsvoorstel aangepast. De regering geeft aan in navolging van de Raad van State van oordeel te zijn dat gerichte bekostiging beter geregeld kan worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, voor zover de gerichte bekostiging wordt verstrekt met het oog op noodzakelijke en duurzame verbetering van de kwaliteit, toegankelijkheid of doelmatigheid van het onderwijs. De bijzondere verplichtingen dienen daarbij te worden geregeld bij algemene maatregel van bestuur. Voor gerichte bekostiging en de daaraan verbonden bijzondere verplichtingen met het oog op spoedeisende gevallen waarbij sprake is van een dringend maatschappelijk belang is wel in delegatie naar het niveau van een ministeriële regeling voorzien.

Advies Onderwijsraad

De Onderwijsraad heeft de staatssecretaris op 3 maart 2025 een brief geschreven over het wetsvoorstel Gerichte bekostiging funderend onderwijs (NB dit advies zag op een eerdere versie van het wetsvoorstel die in internetconsultatie is gegaan). De commissie OCW heeft hiervan een afschrift ontvangen. In de brief geeft de raad aan dat zij in het advies Een duidelijke positie voor schoolbesturen (2023) een aanbeveling heeft gedaan om voor extra investeringen het instrument van aanvullende bekostiging in te zetten. Omdat dit wetsvoorstel de uitwerking van een dergelijk instrument is, geeft de raad aan

hierover nu geen wetgevingsadvies uit te brengen. Wel signaleert de raad risico's in de manier waarop het instrument van gerichte bekostiging wordt ingericht. Het gaat om (1) het gekozen niveau van regelgeving om voorwaarden te verbinden aan gerichte bekostiging en (2) de situaties waarin het instrument van gerichte bekostiging kan worden ingezet.

Het eerste risico is de mogelijkheid om bij ministeriële regeling bijzondere verplichtingen te verbinden aan de gerichte bekostiging. De raad ziet in de openheid van deze formuleringen een risico dat er zonder tussenkomst van het parlement bij ministeriële regeling voorwaarden worden gesteld die een inbreuk kunnen vormen op de vrijheid van inrichting. Denk aan de situatie dat scholen gerichte bekostiging ontvangen voor het versterken van basisvaardigheden, maar bij de besteding ervan zijn gebonden aan de keuze voor vooraf bepaalde activiteiten. De uitzonderingen die het voorstel formuleert in artikel 119a lid 7 en de afwegingen die in de toelichting zijn gemaakt, stellen de raad in dat opzicht onvoldoende gerust. De regering heeft inmiddels het wetsvoorstel aangepast op dit punt naar aanleiding van het advies van de Raad van State.

Het tweede risico is de mogelijkheid om via een algemene maatregel van bestuur nieuwe doelen toe te voegen aan de doelbeperkingen van de gerichte bekostiging. Ook hier geldt het uitgangspunt dat de inhoud en betekenis van de wettelijke norm zo veel mogelijk door de wetgever zelf moeten worden ingevuld. Deze delegatiebepaling creëert een onbeperkte grondslag om via een algemene maatregel van bestuur doelstellingen toe te voegen waarvoor gerichte bekostiging kan worden ingezet. Daarmee ontstaat de mogelijkheid om de basisbekostiging uit te hollen door steeds meer met gerichte bekostiging te gaan werken, zonder tussenkomst van de wetgever. Die ruimte past niet bij het uitzonderingskarakter van gerichte bekostiging. Bij de inzet van de gerichte bekostiging zijn zorgvuldigheid en terughoudendheid geboden. Het wetsvoorstel moet deze uitgangspunten weerspiegelen. In de toelichting op het voorstel worden diverse voorwaarden aan en beperkingen voor de inzet van het instrument genoemd die echter niet zijn terug te vinden in het wetsvoorstel zelf. De regering geeft in de memorie van toelichting aan dat mede naar aanleiding van het advies van de Onderwijsraad de mogelijkheid om op een later moment doelen toe te voegen middels een algemene maatregel van bestuur geschrapt is.